

AFSCHRIJF

4119/01/c

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 22 juni 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 64.75.100850.01/7 Griffie nr. 2386

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

430

1. , veehandelaar, geboren te op
wonende te ;

430

2. , met maatschappelijke zetel te , met ondernemingsnummer
;

Verdacht van : Te

De eerste en de tweede :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

vanaf 1 september 2000 (stuk 14) tot en met datum der dagvaarding en minstens op 5 februari 2000 ((stuk 2 en volgende), 2, 6, 12, 16, 20 en 27 maart 2001(stuk 12), 23 juni 2001(stuk12) en 2 oktober 2002 (stuk 49 van 64.75.100850/01));

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 § 1 en 39 § 1 1° en § 2 en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), en de artikelen 1 en 5 § 1 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de overheid die krachtens artikel 9 van voormeld decreet bevoegd is daarover te beslissen, een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd die overeenkomstig artikel 3 van het voormeld decreet, dat de indeling in drie klassen van inrichtingen voorschrijft, behoort tot *klasse 2* van hinderlijke inrichtingen, met de omstandigheid dat ingevolge artikel 9 § 4 van het voormelde decreet van 28 juni 1985 de procedure dient te worden gevolgd van de hoogste klasse indien een inrichting valt onder verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen, meer bepaald :

- 1. namelijk het exploiteren van het stallen voor kleine herkauwers, inzonderheid geiten, schapen, damhert, edelhert, ree, enz. andere dan vermeld onder rubrieken 9.7, waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin kleine zoogdieren gefokt of gehouden worden, in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden met plaatsen voor meer dan 10 gespeende dieren dat dient te worden gecatalogeerd onder *rubriek 9.6. a)* van bijlage

1 van VLAREM I (klasse 2),

meer bepaald het stallen van meer dan 10 schapen en geiten in industriegebied;

2. namelijk het exploiteren van een opslagplaats van dierlijke mest, waaronder verstaan door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen of een mengsel van strooisel en door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen ongeacht of het vee wordt geweid of op intensieve veehouderij wordt gehouden, alsmede de natuurlijke afvalstoffen van visteeltbedrijven in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden van meer dan 10 m³ tot en met 100 m³, dat dient te worden gecatalogeerd onder *rubriek 28.2. a) 2°* van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 2).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 22 en 39 § 1 2° en § 2, 40 en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), en de artikelen 1, 43, 71 en 80 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), **verzuimd te hebben** de in de milieuvergunningopgelegde bijzondere voorwaarden, **de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering bij toepassing van artikel 20 van het voormeld milieuvergunningsdecreet vastgestelde milieuvoorwaarden** alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid **na te leven**, namelijk

bij inbreuk op 5.9.2.2. §§ 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), als exploitant geen permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal te hebben voorzien van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag. Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwater worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten),

meer bepaald de vloerplaat is niet zodanig uitgerust dat de dunne mest en afvloeiwater wordt opgevangen in en mestdichte, gesloten opslagruimte en de opslagplaats is niet ommuurd (stuk 45)

Tevens **de eerste en de tweede** gedagvaard om bij toepassing van artikel 39 § 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende een termijn door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn.

De tweede tevens gedagvaard bij toepassing van artikel 40 van het voormeld milieuvergunningsdecreet om zich burgerrechtelijke aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de gerechtskosten die ingevolge de feiten omschreven in de tenlastelegging **A en B** zullen worden uitgesproken lastens **de eerste**, zijnde de lasthebber of aangestelde van **de tweede**, die de feiten heeft begaan in de uitoefening van zijn aanstelling of lastgeving.

- C. op 5 februari 2001 (stuk 2 en volgende)

bij inbreuk op artikel 77, al. 1 en 2 en de artikel 80 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wetens en wilens een vreemdeling geholpen of bijgestaan te hebben, hetzij in de handelingen die zijn onwettig binnenkomen of zijn onwettig verblijf in het Rijk voorbereid hebben of ze vergemakkelijkt hebben, hetzij in de feiten die ze voltooid hebben, waarbij de hulp of de bijstand niet werden verleend

uit louter humanitaire overwegingen;

D. op minstens 2 oktober 2002 en op 25 november 2002:

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1 5° a), 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1-5° a), bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerhande materialen, materieel of afval, meer bepaald bouw materiaal, afval en houten paletten (stuk 58 en 60 van en stuk 9)).

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

E. Bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 mei 2001 tot en met 31 mei 2001 (stuk 12 van)):

het plaatsen van een caravan, met een breedte van 3 meter, met een lengte van 7,20 meter en met een hoogte van 2,60 meter;

2. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 april 2002 tot en met 30 april 2002 (stuk 16):

het verbreden van de verharde weg met steenslag afkomstig van het afbreken van een varkensstal over een breedte van 3 meter, met een lengte van 24 meter.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is onder de tenlasteleggingen D en E, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

-		geboren te	op	wonende te
	(vruchtgebruik) en			
-		, geboren te	op	, wonende te
	(naakte eigendom)			

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van schenking d.d. 28/02/1966 verkregen door
. en akte van schenking d.d. 28/02/1994 van aan

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C, D en E de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de eerste beklaagde in zijn antwoorden en verdediging voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door zijn raadsman mr. , advocaat te

Gehoord de tweede beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door de kashouder ad hoc mr. advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 27.4.2005.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlasteleggingen zijn blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De gegrondheid ervan werd trouwens door de beklaagden niet ernstig betwist.

Met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B werd de situatie inmiddels geregulariseerd.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 27 augustus 2004 werd aan , akte verleend van de overname inrichting klasse 2, zijnde een industriële vetmesterij en fokkerij gelegen te te

De vergunning werd verleend tot 2020.

De gegrondheid van de in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlastelegging C kan niet ernstig worden betwist. Blijkens de vaststellingen van de verbalisanten verbleef de man van Poolse afkomst in de stacaravan, welke blijkens de foto's, voorhanden in het strafdossier, ingericht was als verblijf. De beklaagde zelf verklaarde dat de persoon in kwestie een paar uren werkte om de beesten te verzorgen.

Wat betreft de tenlastelegging D blijkt ingevolge op 2/09/003 gedane vaststellingen dat ook hier de toestand geregulariseerd is(stuk 20).

Blijkens op 30/11/2004 gedane vaststellingen werd de caravan verwijderd evenals de verharde weg in steenslag (tenlastelegging E).

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde.

De door de beklaagde gepleegde feiten zijn ernstig gelet op het impact op het milieu. Er dient evenwel rekening gehouden te worden met het feit dat de nodige inspanningen werden geleverd om aan de wederrechtelijke situatie een einde te stellen.

De beklaagde heeft reeds een strafrechterlijk verleden.

Overwegende dat gelet op de regularisatie van de toestand er niet dient te worden ingegaan om het bij toepassing van art. 39 § 2 van het decreet van 28/06/1985 gevorderde exploitatieverbod op te leggen.

Overwegende dat de verscheidene feiten hierboven vermeld sub A, B, C, D, en E ten aanzien van eerste beklaagde en sub A en B ten aanzien van tweede beklaagde de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art.65 van het Wetboek van strafrecht, wegens die misdrijven, slechts één straf, namelijk de zwaarste, behoort te worden uitgesproken;

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195, 226, 227 ;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36 wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 65, 66;

Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B. 19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003;(10fr/€10);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C, D en E samen tot een geldboete van DUIZENDZEVENHONDERD EURO, met 40 opdecimen verhoogd [=x5], **8.500 euro** bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 3 maand.

Veroordeelt de tweede beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A en B samen tot een geldboete van HONDERD EURO, met 40 opdecimen verhoogd [=x5], **500 euro** bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

OVERWEGENDE dat de eerste veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan TWAALF MAAND en dat men hopen mag dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, GELAST gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een deel van de tegen hem uitgesproken geldboete nl. 1.500 euro, met 40 opdecimen verhoogd, 6.000 euro bedragen.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagden elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Wijst het bij toepassing van art 39 §2 van het decreet van 29.6.1985 gevorderde exploitatieverbod af als ongegrond;

Kosten: Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 119,41 **euro**;

Veroordeelt de tweede beklaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de gerechtskosten uitgesproken lastens eerste beklaagde.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- TWEEENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF ----

Aanwezig: -----

Mevr. i, ondervoorzitter,alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Mevr. r, Substituut-Procureur des Konings;
Mevr. i, adjunct-griffier;



Voor eensluidend afschrift, afgeleverd aan de heer Procureur des Konings te Dendermonde ten einde te worden overgemaakt aan de Afdeling Bouwinspectie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

ZONDER RECHTSMIDDEL

9200 Dendermonde, de 30 september 2005

De griffier-hoofd van dienst,

VRIJ : B.I.